BEZNOSACĪJUMU DERĪBA, KO DIEVS NOSLĒDZA AR CILVĒKIEM 54-0814

(The unconditional covenant that God made with people)

Debesu Tēvs, šovakar mēs pateicamies Tev par Tavu žēlsirdību un labestību pret mums. Un tagad, lai šovakar Tavs Gars mājo ar mums, tā pamatīgi. Izlej pār mums bagātīgu svētību no debesīm, lai tad, kad mēs dosimies prom no šejienes, mēs varētu doties prom ar priecīgu sirdi. Rīt ir sabats. Ja no rīta uzausīs gaisma, visā valstī atvērsies skolas; mācītāji ieņems savas vietas, skolotāji – savējās. Lai Dievs dāvā rīt šai Kalifornijai īstenu, vecmodīgu Svētā Gara sapulces satricinājumu it visur, visās vietās. Lai tev ir slava, Tēvs, dziedini šovakar slimos un nomocītos. Svētī mūs visus kopā. Izglāb visus grēciniekus un pasauc atpakaļ atkritējus, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

Lūdzu, varat apsēsties, un lai Tas Kungs jūs svētī.

2 Es vēlos nolasīt tikai nelielu Rakstu daļu. Es palūgšu savam dārgajam brālim Ekbergam, vai viņš varētu nodziedāt man, kad es būšu nolasījis šo Rakstu daļu, kas atrodas vēstules Romiešiem 4. nodaļā, sākot ar 16. pantu:

Tādēļ tas ir no ticības, lai pamatā būtu Dieva žēlastība, lai apsolījums būtu drošs visiem pēcnācējiem, ne vien tiem, kas pakļauti bauslībai, bet arī tiem, kas seko Ābrahāma ticībai. Viņš ir mūsu visu tēvs

tā Dieva priekšā, kam viņš ticēja, kas mirušos dara dzīvus un sauc vārdā to, kas vēl nav, it kā tas jau būtu. Tāpēc arī ir rakstīts: daudzām tautām Es tevi esmu cēlis par tēvu.

Pretī katrai cerībai cerēdams, viņš ir ticējis, ka viņš kļūs par tēvu daudzām tautām, kā sacīts: tāds būs tavs dzimums.

Viņš arī nezaudēja ticību, vērodams, ka viņa miesa jau pamirusi – viņam varēja būt jau simts gadu – un ka pamiris arī Sāras mātes klēpis.

Dieva apsolījumu viņš neuzņēma ar šaubām un neuzticību, bet, Dievam godu dodams, kļuva stiprs ticībā,

pilnīgi pārliecināts, ka Dievs to, ko Viņš apsolījis, spēj arī darīt.

Tāpēc arī tas viņam tika pielīdzināts par taisnību.

Bet ne jau viņa dēļ vien ir rakstīts, ka tas viņam pielīdzināts,

bet arī mūsu dēļ, kam tas tiek pielīdzināts, kas ticam Tam, kas mūsu Kungu Jēzu uzmodinājis no miroņiem,

Viņu, kas nodots nāvē mūsu pārkāpumu dēļ un uzmodināts, lai mēs tiktu taisnoti.

Lai Tas Kungs pievieno Savas svētības šim Dieva Vārda lasījumam.

3 Un brālis... [Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.] Ir daudz vīriešu, kuriem ir tāda balss, kuri dzied kantri dziesmas un pārējo, bet ne šī balss – tā ir veltīta Dievam. Un es pateicos Dievam par to, par šo brīnišķīgo Dieva vīru.

Jums, kas zināt to noslēpumu, ko zinu es: vai jūs redzējāt, kā viņš šeit atnāca un aizgāja atpakaļ? Tas atšķīrās no Čikāgas, vai ne?

4 Nu, šovakar mēs pateicamies labajam Kungam par visu, ko Viņš ir darījis mūsu labā, jo Viņa žēlastība paliek mūžīgi un uz visiem laikiem, Viņa slavēšana visiem laikiem. Un tā, rīt ir mūsu noslēguma dievkalpojums, rīt pēcpusdienā, pulksten divos trīsdesmit. Un tā, es domāju, brāli Vud, ka tu varētu satikt Billiju Polu, ja viņš vēl nav ar tevi ticies.

5 Un, starp citu, šovakar ir pēdējā diena gan grāmatām, gan fotogrāfijām. Svētdien mēs nepārdodam, tāds ir mūsu uzskats. Tātad, mēs...tās būs... Brālis Vuds dosies prom šovakar, tūlīt pēc dievkalpojuma. Ja jūs gribat iegādāties mūsu grāmatas kādai Ziemassvētku dāvanai kādam vai kaut ko citu, lūdzu, paņemiet tās no stenda.

6 Un tātad rīt, katrs no jums, kas šobrīd esat šeit kā apmeklētāji, šajā sanāksmē sadarbojas vairākas lieliskas Pilnā Evaņģēlija draudzes. Un mēs ticam, ka jūs atradīsiet sev vietu, kur doties rīt, kādā no tām labajām draudzēm, kas palīdzēja mums šajā sanāksmē; un dodieties uz to draudzi un priecājieties. Mēs jau beidzam; mums nebūs ne rīta, ne vakara dievkalpojuma, mums būs tikai pēcpusdienas dievkalpojums, lai netraucētu nevienai no baznīcām. Tieši tā mums patīk to darīt – sadarboties ar katru Dieva darbību, kā vien varam. Mēs varam rīkot to pēcpusdienā tikpat labi kā jebkurā citā laikā. Tātad...tātad visi, kas vēlas atnākt, lai nāk rīt pēcpusdienā, divos trīsdesmit, ja Tas Kungs ļaus. Mēs gribam, ja Dievs dos man spēku, es palikšu šeit visu nakti un lūgšu par ikvienu, kas atnāks un vēlas, lai par viņu aizlūgtu. Tā tas ir. Es gribu sākt agri, lai man būtu iespēja palūgt par katru cilvēku, kas vēlas, lai par viņu palūgtu.

7 Saglabājiet savas kartītes, ko jūs esat saņēmuši šonedēļ, tās ir derīgas. Un, ja mēs izsniedzam jums kartīti, mums ir pienākums palūgt par jums; un mēs to darīsim, ja Dievs mums palīdzēs, rīt pēcpusdienā. Atvediet visus slimos un nomocītos, ko vien varat. Paņemiet rīt telefonu un sazinieties ar saviem kaimiņiem, grēciniekiem, kas nepazīst Dievu, un atvediet viņus šurp.

8 Un tā, esiet gatavi Svētajam Garam: parasti pēdējā dienā notiek gandrīz divreiz vairāk dziedināšanu, nekā bija visā kampaņas laikā kopumā, jo tas ir tas...tas spiediens; un cilvēki zina, ka, ja viņiem vispār būs ticība, tad viņiem ir jātic tieši tagad. Un tieši tad jūs redzat notiekam brīnumus, parasti tas ir pēdējā dievkalpojumā. Mēs ceram, ka tas būs jau šovakar, ka tas notiks; nav jāgaida līdz rītam, viss ir gatavs jau tieši tagad, ja vien jūs tam ticēsiet, tieši tagad.

9 Un tā, tikai nelielu Rakstu daļu, ja Tas Kungs gribēs, tas ir... Es pat negribēju tērēt laiku runāšanai, jo ir jau tik vēls, bet es nodomāju, ka varbūt uz kādu brītiņu, ja vien jūs dotu man šo iespēju...

10 Nākamreiz, kad atgriezīšos Kalifornijā, ja Dievs dos, es gribu atvēlēt nedaudz vairāk laika, lai varētu palikt šeit nedaudz ilgāk. Un jūs, iespējams, ja jūs varat to paciest, es mazliet sludināšu, kad es atgriezīšos. Un tāpēc es... [Sanāksme aplaudē-Tulk.] Nu, paldies... Tas nozīmē, ka vai nu jūs mani ļoti mīlat, vai arī jums ir daudz žēlastības, viens no diviem. Paldies.

11 Es vēlos nolasīt tikai nelielu fragmentu no 1. Mozus grāmatas. Man patīk 1. Mozus grāmata. 1. Mozus grāmatas 12. nodaļā mēs lasām šādus pirmos trīs pantus:

Un Tas Kungs sacīja uz Ābrahāmu: "Izej no savas zemes, no savas cilts...no sava tēva nama uz zemi, kuru Es tev rādīšu.

Un Es tevi darīšu par lielu tautu, Es tevi svētīšu un...darīšu lielu tevi un tavu vārdu, un tu...svētīts.

Un Es svētīšu tos, kas tevi svētī, un nolādēšu tos, kas tevi nolād: un tevī būs svētītas visas zemes ciltis."

12 Kāds apsolījums! Lūk, darbojoties ar pentakostu ļaudīm, un, ja Dievs ļaus, kad es atgriezīšos, es ar Dieva palīdzību esmu atklājis pentakostu ļaužu vājo vietu. Proti, jūs baidāties. Tā tas ir. Tā ir taisnība. Jūs vienkārši baidāties turēt Dievu pie Viņa Vārda; un jūs nezināt, kas jūs esat. Saprotat? Ja vien jūs saprastu, kādā pozīcijā jūs šovakar esat debesīs, šeit notiktu kaut kas. Hm-hm. Saprotat?

13 Lieta ir tāda, ka daudzi cilvēki mēģina šīs svētības atlikt uz Tūkstošgadu valstību, kaut kur. Bībele saka: "Jūs jau esat Dieva dēli" (nevis "jūs *būsiet*...") "jūs *esat*, tieši tagad. Tieši tagad mēs esam Dieva dēli, tieši tagad mēs esam sēdināti kopā debesu vietās Kristū Jēzū." Nevis rīt, bet šajā vakarā, šovakar.

14 Kad jūs jau varat aizdomāties, ka sēžat blakus Dieva dēlam vai Dieva meitai un esat tādi paši kā viņi, un Kristus Jēzus ir iemājojis jūsos šeit uz zemes, parādot Savas lielās svētību un spēka izpausmes, vēloties, lai ikviens tiktu izglābts, lai ikviens tiktu dziedināts, neviens neaizietu pazušanā. Es jums saku: ja jūs patiešām spētu aptvert to savā prātā, es jums saku, jums vairs vispār nebūtu jālūdz par slimajiem, tas viss vienkārši būtu beidzies. Bet, ja jūs...jums ir...jums vispirms tas ir jāredz. Ja jūs to neredzat, jūs noteikti nevarat to saprast.

15 Lūk, vārds "redzēt" nenozīmē "skatīties uz". Vārds "redzēt" nozīmē "saprast". Tā tas ir. Kā

Jēzus teica Nikodemam: “Ja cilvēks nepiedzimst no augšas, viņš nevar *redzēt* debesu valstību.” Lūk, viņš ar to nedomāja... Jūs esat skatījušies uz daudzām lietām, sakot: “Es to vienkārši neredzu.” Tas nozīmē “es to nesaprotu”. Jūs nevarat to saprast, kamēr neesat piedzimuši no augšas. Kad tu esi piedzimis no augšas, tu saproti, kas liek šiem cilvēkiem rīkoties šādi, tad tu redzi. Tev...tev...pašam tas ir jāpieņem un jāiegūst personīgs pārdzīvojums.

16 Tagad es gribu kādu brītiņu parunāt par to, kas mēs esam, kāpēc mēs esam, kādi mēs esam. Kas mēs esam un kāpēc mēs esam, un kas mēs esam; un es to nosauktu, jo, ja es to sauktu par tēmu (man nav laika to izmantot šādā veidā), bet, ja es to šādi nosauktu, tā būtu: *Beznosacījumu derība, ko Dievs noslēdza ar cilvēkiem*.

17 Un tā, ja jūs man veltītu savu nedalītu uzmanību, tikai uz dažiem mirkļiem, un es redzēšu, ko Svētais Gars man iedos no šī teksta, pie kura es vērsos, pavisam nesen braucot pa ceļu. Un es...es gribu runāt par beznosacījumu derību, ko Dievs iedeva cilvēkam. Cilvēks vienmēr ir mēģinājis atrast veidu, kā sevi izglābt. Viņš ir mēģinājis izveidot sev reliģiju, izstrādāt pats savu pestīšanu un mēģināt sevi izglābt. Tāda ir cilvēka daba – tā rīkoties.

18 Un Ēdenes dārzā, tiklīdz cilvēks saprata, ka viņš ir grēkojis (un tā vietā, lai skrietu tur šurpu turpu pa ielu vai pa paradīzi, sakot: “Tēvs, Tēvs, kur Tu esi?”), viņš slēpās. Un tas bija Dievs, kurš skraidīja šurpu turpu pa ceļu, kliegdams: “Ādam, Ādam, kur tu esi?” Vai redzat cilvēka dabu? Tā vietā, lai iznāktu ārā, atklāti atzītos un būtu patiess tajā, un teiktu: “Dievs, es esmu grēkojis,” un, “piedod man,” viņš skrien un noslēpjas aiz kaut kā. Un viena lieta, ko Ādams izdarīja, kas ir liels slogs cilvēkam, viņš izveidoja sev pašdarinātu reliģiju.

19 Lūk, mēs zinām, ka vārds “reliģija” nozīmē “apsegs”. Un Ādams (tā vietā, lai teiktu: “Dievs, apklāj mani”), viņš uztaisīja priekšautus no vīģu lapām, viņš un Ieva. Un tie darbojās labi, kamēr Dievs nebija tuvumā. Bet, kad viņi nonāca Dieva klātbūtnē, viņi saprata, ka viņu vīģu lapu reliģija nedarbosies. Un, brāli, šodien kā tāda ir tik daudz, ka es baidos, ka tu konstatēsi to pašu, kad atkal atnāks Dievs: tā pašdarinātā vīģu lapu reliģija nespēs nostāvēt Dieva klātbūtnē. Dievam nācās izgatavot viņiem apsegu.

20 Un tā, ja jūs paskatīsieties, kas izraisīja šo lielo notikumu sākumā, Dievs pieņēma cilvēku par partneri, un Viņš noslēdza derību ar cilvēku, vienlīdzīgu, un pateica cilvēkam: “Ja tu darīsi *to* un nedarīsi *to*,” un cilvēks lauza savu derību, un viņš vienmēr laužu savu derību. Cilvēks vienkārši nespēj turēt savu solījumu, tas arī viss. Ir tikai Viens, kas spēj turēt Savu solījumu, un tas ir Dievs. Cilvēks to nevar, viņš katru reizi pārkāpj savu derību ar Dievu. Bet pašā Ēdenē, paskatieties uz Dievu, Viņš teica: “Es...” (Es, personas vietniekvārds.) “Es celšu ienaidu...” (Nevis: “Ja tu darīsi noteiktu lietu, Es sūtīšu Izpircēju.”) bet: “Es celšu ienaidu starp viņas dzimumu un čūskas dzimumu,” un tā tālāk. “Es to darīšu.” Nevis uz kaut kādiem nosacījumiem, kurus Ādamam būtu jāizpilda, bet Viņš pateica, ka Viņš darīs to suverēni.

21 Un tā, kā Dievs vienmēr ir slēdzis Savu derību, un kad Viņš to noslēdza ar cilvēku... Lielākā kļūda, ko Israēls jebkad ir pieļāvis, notika 2. Mozus grāmatas 19. nodaļā, kad žēlastība jau bija sagādājusi glābēju, tā jau bija sagādājusi atbrīvotāju, tā jau bija sagādājusi izpirkšanu, izlietas asinis, bet Israēls sacīja: “Lai Dievs nerunā, lai runā Mozus.” Viņi gribēja likumu jeb baušļus vai kaut ko tādu, ko viņi varētu darīt paši. Vai redzat cilvēka dabu? Mēģina atrast kaut ko, ko izdarīt pašam, lai izpelnītos pestīšanu. Nu, vai redzat, ko Dieva žēlastība jau bija izdarījusi? Atsūtījusi Mozu, atbrīvotāju, un atsūtījusi izpirkšanu, izlieto asiņu upuri, starpnieku starp Dievu un cilvēku; un pēc tam, kad Viņa žēlastība bija visu to paveikusi, Israēla bērni joprojām gribēja kaut ko izdarīt, lai izpelnītos savu pestīšanu.

22 Vai tas nav tieši tāpat kā ar cilvēkiem šodien? Jūs vēlaties ievērot sabatu, atteikties no gaļas ēšanas un darīt vēl kaut ko citu; jūs vēlaties darīt kaut ko, lai izpelnītos savu pestīšanu, lai gan tā ir tik brīva, cik vien var būt. Tā tas ir.

Es dzirdu cilvēkus sakām: “Ak, slava Dievam, es meklēju Dievu dienu un nakti.”

Nē, jūs nekad neesat to darījuši. Nav bijis tāda cilvēka, kas meklētu Dievu. Dievs meklē

cilvēku, nevis cilvēks meklē Dievu.

"Ak," tu saki, "sludinātāj, es to darīju."

23 Nē, tu nekad to nedarīji. Jēzus teica: "Neviens nevar atnākt pie Manis, ja vien Mans Tēvs viņu vispirms nepievilks." Redzat? Tu nemeklē Dievu, Dievs meklē tevi. Tas vienmēr ir tas Meklētājs – Dievs meklē pazudušo, nevis pazudušie meklē Dievu. Tev ar to nevarēja būt nekāda sakara. Tu šovakar neesi glābts jebkādu tavu nopelnu dēļ, ne kaut kā cita dēļ; tu esi glābts, jo Dieva suverēnā žēlastība pasauca tevi pie Jēzus Kristus, un tas ir vienīgais veids. Tas nav tas, vai tu ievēro sabatu vai jauno mēnesi, vai tu ēd gaļu vai neēd gaļu, vai tu dari *to* vai darīsi *šito*; tu esi glābts caur žēlastību un tikai žēlastību, tā ir tā vienīgā lieta.

24 Un tā, kad jūs spēsiet to ielikt savos prātos, kad tas tā pamatīgi nosēdīsies, ka tas nav nekas, ko tajā varat izdarīt jūs, jūs ieraudzīsiet, ka tā pati lieta darbojas arī dziedināšanā. Ja Dievs man palīdzēs, pēc dažiem mirkļiem es parādīšu jums, ka dziedināšana balstās uz tā paša pamata. Tā tas ir. Tā ir vienkārši Dieva beznosacījumu derība, nevis tas, ko jūs varat izdarīt Viņam.

Kāds teica: "Brāli Branham, kad tu biji prom, tos astoņus mēnešus, tajā laikā, kad teju vai nonāci līdz sabrukumam, vai tu saglabāji savu reliģiju?"

Es teicu: "Nē, ser. Mana reliģija saglabāja mani."

25 Tas ir tas. Es nevaru... Tas nav tas, vai es izturēšu vai nē, tas nav tas, vai es noturēšos, bet tas, vai Viņš noturēsies vai nē, vai Viņš noturējās. Nav nekā, ko varu izdarīt es, tas ir tas, ko Viņš ir izdarījis manā labā, ko Kristus ir darījis manā labā, Dievā. Tas ir tas iemesls, kāpēc es šovakar esmu glābts. Tieši tā. Ne tas, ko es varētu darīt, ne ar labajiem darbiem mēs esam glābti, bet caur Viņa žēlastību Dievs ir izglābis mūs Kristū, bez nosacījumiem.

26 Mēs bijām pagāni, atsvešināti no Dieva, nogriezti, bez cerības, bez žēlastības. Kristus Savā suverēnajā žēlastībā nomira mūsu vietā, ieņemot mūsu vietu. Tāpēc tas nav nekas, ko mēs esam darījuši, nekas, ar ko mēs varētu lepoties. Pāvils teica, ka nedod Dievs, ka viņš lepotos, izņemot Jēzus Kristus krustu." Tā tas ir, viņš lepojās Kristū.

Un tā, pēc pirmsplūdu iznīcināšanas, pasaules noslaucīšanas, Dievs atkal sāka veidot cilvēci.

27 Un 1. Mozus grāmatā mēs ieraugām vīrieti, vārdā Ābrahāms, dēls...dēls (esmu aizmirsis viņa tēva vārdu...) Hīrāms, kurš ieradās, iespējams, no Babilonas, elku pielūdzējs, ieradās ielejās... Sineārā, apmetās Kaldejas zemē, Ūras pilsētā. Viņš bija precējies ar savu pusmāsu Sāru.

28 Un, kad viņi ieradās šajā zemē, un tur it visur dzīvoja dažādas tautas, Ābrahāms nebija ne par mata tiesu labāks par citiem. Bet Dievs, caur suverēno žēlastību un izredzētību, aicināja Ābrahāmu saskaņā ar izredzētību. Tas arī viss. Nekur nav teikts, ka Ābrahāms būtu bijis labāks. Sākumā pat netiek teikts, ka viņš būtu bijis ticīgs, bet Dievs ar...ar Savu nepelnīto žēlastību...Ābrahāms tika izglābts. Un viņš tika ne tikai izglābts... Bet, kad Dievs aicināja Ābrahāmu, Viņš izglāba viņu un deva viņam Savu derību bez jebkādiem nosacījumiem.

29 Nekad... Viņš neteica: "Ābrahām, lūk, ja tu izdarīsi noteiktu lietu." Viņš teica: "Es esmu...Es...tu...Es esmu..." Paskatieties uz to: "Tu atnāksi pie Manis sirmā vecumā, mierā, tieši tagad..." apmēram septiņdesmit gadus pirms tas notika, Dievs pateica: "Es jau esmu tevi izglābis, un ne tikai tevi, bet arī tavu dzimumu pēc tevis." Kad par to aizdomājies – bez jebkādiem nopelniem, bez jebkā, Dieva derība Ābrahāmam bija bez nosacījumiem. Dievs pateica viņam, ka Viņš izglāba viņu, un ne tikai Ābrahāmu, bet arī viņa dzimumu.

30 Un Ābrahāmam bija septiņdesmit pieci gadi, bet Sārai bija sešdesmit pieci gadi (četrdesmit, piecdesmit, sešdesmit), divdesmit pieci gadi pēc menopauzes; viņš dzīvoja kopā ar viņu, kopš viņa bija jauna meitene; viņi bija precējušies, bet viņiem nebija bērnu. Un Dievs pateica Ābrahāmam, ka: "Tev būs bērns no Sāras," neiespējamo. Un Ābrahāms noticēja Dievam, lai cik neiespējami tas arī šķita, "viņš ticēja Dievam, un tas viņam tika pielīdzināts par taisnību".

31 Vai jūs varētu iztēloties vecu vīru, kurš te staigātu apkārt (septiņdesmit piecus gadus vecs, viņa sieva – sešdesmit piecus), sacīdams: "Slava Dievam, mums būs bērns." Nu...nu, tā laika ārsti

droši vien sacītu: “Tam vecajam vīram kaut kas ir noticis ar galvu.” Patiešām, ikviens cilvēks, kas tic Dievam, tiek uzskatīts par mazliet jukušu. Pēc pasaules uzskatiem jūs tādi esat, bet jūs esat brīnišķīgi izglābti Jēzū Kristū.

Lūk, es redzu, kā dažus rītus pēc tam, kad Dievs deva viņam apsolījumu, Ābrahāms pieceļas un saka: “Kā tu jūties, Sāra?”

“Nekādu izmaiņu, tieši tāpat.”

32 Bet: “Slava Dievam, mums tas tik un tā būs.” Devās un nopirka piespraudes un grabuļus, visu pārējo, gatavojoties tam. Viņš sagatavojās. Vai šovakar jūs gatavojaties izkāpt no tiem ratiņkrēsliem, saliekamajām gultām, nestuvēm un visa pārējā, tikt no tā ārā? Dievs ir apsolījis to, ja jūs tam ticat.

Un tā, pagāja mēneši, es redzu, kā katru dienu viņš saka: “Sāra, kā tu jūties?”

“Nekādu izmaiņu.”

33 Bet: “Slava Dievam, mums tik un tā tas būs.” Kāpēc? Tā pateica Dievs. Pagāja divdesmit pieci gadi, un Ābrahāms joprojām slavēja Dievu par to bērniņu. Vēl neiespējamāk, tā vietā, lai kļūtu vājš, viņš kļuva stiprs, jo tas bija arvien lielāks brīnums – jo ilgāk tas gaidīja, jo lielāks brīnums tas bija. Kāda brīnišķīga ticība!

34 Lūk, jūs esat Ābrahāma dzimums, ja jūs esat miruši Kristū. Ak, man tas tik ļoti patīk, nekas, ko tu varētu izdarīt. Ak, kā Dievs to ir skaidri parādījis – nav nekas, ko tu vari izdarīt, bet tikai tas, ko Dievs izdarīja tev Kristū. “Ābrahāms ticēja Dievam, un tas tika pielīdzināts viņam par taisnību,” izpirkšanas likums, to zina ikviens, kas...izpirkšanas likums.

35 Es dzirdu tik daudzus... Nu, mani armiāniešu brāļi, es nedaru to, lai ieknābtu, bet tas varbūt pavisam nedaudz iekniebs, taču es jūs mīlu, saprotiet. Labi. Ievērojiet, nekas, ko jūs varat izdarīt; jūs varat dzīvot labi visu savu dzīvi, un jūs nonāksiet ellē. Jūs esat glābti caur Dieva žēlastību, tā tas ir; tas, ko Dievs ir izdarījis jūsu labā. Ievērojiet, izpirkšanas likums, nevainīgais par vainīgo. Kā būtu, ja mazs...

36 Atgriežoties pie izpirkšanas likumiem: kā būtu, ja kādu nakti piedzimtu mazs kumeļš, mazs mūlis, un šis mazais mūlis piedzimtu ar ausīm, kuras abas nokarātos (nu, ja kāds kaut ko zina par mūļiem, tas ir briesmīgs mūlis, mūlis, kura ausis nokarājas: viņš nav derīgs), un viņam būtu šķielējošas acis, izliektas kājas, viņa aste būtu izslieta taisni uz augšu – kāds šausmīga izskata radījums! Nu, ja tas nabaga mazais mūlis būtu...varētu paskatīties spogulī un viņam būtu saprāts, viņš teiktu: “Ak vai! Pagaidi, līdz viņi atnāks un mani ieraudzīs, man pat nav nekādu izredžu. Paskaties, kāda šausmīga izskata lieta es esmu!”

37 Bet, ja viņa mamma kaut ko zinātu par izpirkšanu, viņa teiktu: “Brītiņu pagaidi, mīļumiņ, tu nesaproti: viņi tevi nenogalinās. Viņi uz tevi pat neskatīsies. Un tu esi dzimis ar pirmdzimtības tiesībām. Tu esi mans pirmais, tev ir pirmdzimtība. Un priesteris tevi vispār neredzēs. Viņam nebūs tevi jāpārbauda. Bet tavā vietā ir jāmirst nevainojamam jēram.”

38 Ak, tad mazais mūlis varētu izskriet ārā, sasist gaisā savus papēžus un lieliski pavadīt laiku. Kāpēc? Viņš nemirs. Uz viņu neviens neskatīsies. Viņa vietā ir jāmirst nevainojamam jēram. Tas arī viss.

39 Tas nav tas, kāds es esmu, kas es esmu, bet tā ir Jēzus Kristus pilnība Dievā, kas nomira manā vietā, lai padarītu mani par to, kas es esmu. Tas nav tas, vai es varu nostāvēt. Es nevaru. Bet tas ir tas, vai Viņš stāvēja manā vietā. Āmen. Brāli, tas liktu baptistam skaļi gavilēt. Tieši tā. Tajā ir kaut kas, kas ir reāls. Es ticu gaviļu kliedzieniem. Āmen. Es ticu vecmodīgai reliģijai. Tieši tāda ir šodienas problēma. Es... Viņi saka, ka jūsu reliģija ir pārāk emocionāla. Es varu jums zinātniski pierādīt, ka viss, kam nav emociju, ir miris. Tātad, ja jūsu reliģijā nav nedaudz emociju, labāk to apglabājiet, tā tas ir, jo tā ir mirusi. Tā tas ir. Tieši tā.

40 Ja bērniņš piedzimst un neraud vai neko nedara, tas mazulis ir miris. Šovakar draudzē mums ir pārāk daudz mirušu mazuļu. Tieši tāda ir draudzes problēma – tā vienkārši nesaprot, tā nekad nav

atdzīvojusies. Vai jūs zināt, ko dara ar mazu bērniņu, kad tas piedzimst? Es esmu redzējis, kā tie dzimst. Ārsts paņem bērnu rokās un veic viņam nelielu protoplazmas stimulāciju, un tas viņu žigli uzmodina, un tas sāk kliegt. Ja ir kaut kas, kas šovakar ir vajadzīgs pentakostu draudzei, tad tas ir labs, vecmodīgs Evaņģēlija pliķis, lai pamodinātu viņus tam visam. Lai izdabūtu ārā no viņiem kaut ko no tā stīvuma. Āmen.

Kāds teica: "Brāli Branham, vai tu rīko sapulci tur, kur tie cilvēki kliedz un trokšņo?"

Es teicu: "Tieši tā."

Teica: "Ak, vai tu nedomā, ka tas ir fanātisms?"

Es teicu: "It nemaz."

41 Tas man atgādina kādu fermeri, kuram kādreiz bija liela, laba saimniecība, labi traktori, viss, kas nepieciešams darbam, bet viņš vienkārši, patiesībā, bija pārāk slinks, lai nodarbotos ar lauksaimniecību. Tas arī viss. Ļāva tai vietai aizaugt ar nezālēm. Un tur bija vēl viens vīrs, kas dzīvoja netālu no viņa; viņam nebija pārāk daudz vietas, kur dzīvot, arī viņa klētis nebija pārāk labas. Bet viņš bija patiešām čakls un prātīgs strādnieks. Viņš devās uz lauka un iesēja lucernu, āboliņu un visu pārējo.

42 Tas vienkārši atgādina man šodien, ka dažiem no mums ir lielas baznīcas, kurās nav nekā. Tā tas ir. Reizēm tev ir maza misija, dažreiz tajā ir daudz vairāk, nekā jūs atradīsiet dažos no tiem lielajiem morgiem šajā apkārtnē. Pilnīgi pareizi. Runā par kliegšanu un trokšņošanu, brāli, tu nezini pat tā pamatprincipu.

43 Ievērojiet, katrs... Tā fermera kūtī, kur sienaugšā kā barība atradās nezāles, piedzima teliņš. Un arī otrā pusē, vecajā, noplukušajā kūtī, piedzima teliņš. Nu, tie abi tika baroti visu ziemu. Pienāca pavasaris, un fermeris, kuram bija daudz barības, lai pabarotu savu teliņu, viņš izlaida to aplokā, un, kad viņš to izdarīja, tas bija resns un apaļš, saprotiet. Pūta pavasara vējš, viņš jutās labi; viņš vienkārši sasita gaisā savus mazos papēžus un metās prom. Tas vīrs, kuram bija lielā, skaistā, greznā, izpulētā kūts, izmeta savu mazuli ārā. Nabaga mazulis, tik vājš, ka gandrīz nevarēja pakustēties. Viņš izstreipuļoja ārā, šādā veidā, uz tās glītās betona grīdas, palūrēja caur spraugu un vēroja to mazo teliņu, kas jutās labi un mētāja pa gaisu savus papēžus. Viņš teica: "Vai, vai, vai, vai, vai, kāds fanātisms!" Nu, kas par lietu? Viņš bija izsalcis, viņš nespēja...

44 Brāli, es tev saku, varbūt mēs pielūdzam šeit, govju kūtī, bet, brāli, mums šeit ir visādi garīgie vitamīni. Mums ir bijis ko ēst. Dara... Tieši tas liek tev sasist papēžus un rīkoties tā, kā to dara Viņš, Svētais Gars. Pareizi. Dievs apsolīja to, un Viņš iedeva to mums. Viņš pateica Ābrahāmam, ka Viņš dos viņam apsolījumu, un Ābrahāms noticēja Dievam. Un Dievs pateica viņam, ja ievērosiet, tas turpinājās līdz simt gadu vecumam, viņš bija simt gadu vecs. Sāra bija deviņdesmit gadu veca, maza, nedaudz sakņupusi sieviete.

45 Es varētu pateikt šādi: Dievs parādījās viņam iekš vārda *El Šadai*, krūtis, 1. Mozus grāmatas 17. nodaļā. Un vārds *El Šadai* nozīmēja, ka tās ir "krūtis". Citiem vārdiem sakot, "tas, kam ir krūtis", tāpat kā sievietei. Un Viņš teica: "Ābrahām, Es esmu tavas Krūtis. Tu varbūt esi vecs, tavs spēks ir zudis, Sāras dzemde ir mirusi, bet Es esmu El Šadai, Es esmu tās Krūtis, Tas, kam ir krūtis." Nevis viena, bet divas, gan mūsu pestīšanai, gan mūsu dziedināšanai. "Es esmu Tas, kam ir krūtis. Lūk, vienkārši pieslienies Manam apsolījumam un zīd, Es tevi apmierināšu, tāpat kā tiek apmierināts mazulis, un Es atkal atdošu tev atpakaļ tavu spēku."

Kāds apsolījums simtgadīgam vīram: "Tagad vienkārši atbalsties pret šo un barojies no Manis, no Mana apsolījuma, un Es atgriezīšu tev spēku."

46 Lūk, te es gribu ko nedaudz pastāstīt. Tas... Vai jūs kādreiz esat lasījuši... Ziniet, Bībele ir uzrakstīta, un tas ir "apslēpts no gudro un saprātīgo acīm" (Vai jūs tam ticat?), "un ir...ir atklāts mazuļiem, kas grib mācīties". Lūk, tev ir jābūt tādam, kas ir iemīlējies Dievā, lai pazītu Viņa Bībeli. Ziniet, Viņš raksta starp rindiņām.

47 Mana sieva raksta man vēstuli, viņa saka: "Dārgais Billij, es šovakar sēžu šeit. Es tevi ļoti mīlu. Man ir ļoti vientuļi." Tas ir tas, ko viņa raksta, bet es lasu starp rindām, un zinu, ka viņa

pasaka daudz vairāk nekā to. Saprotat? Jo es viņu mīlu. Un tas ir tas iemesls, kāpēc, lasot Dieva Vārdu, ja jūs Viņu mīlat, Viņš atklāj to, kas ir starp rindiņām.

48 Ievērojiet, kad Ābrahāms un Lats atdalījās... Un Dievam bija jāiznīcina Sodoma, jāatbrīvojas no Lata; kamēr Lats tur uzturējās, viņiem bija nepatikšanas. Dievs pateica viņam: "Izej no savu radinieku un savas tautas vidus, un Es tevi svētīšu." Un es jums saku, tu nevari... Dievs aicina uz atdalīšanos. Pasaule vēlas sajaukšanos, bet Dievs vēlas atdalīšanos. Viņš vēlas, lai cilvēki atdalītos no grēka un no pasaules. "Izejiet no viņu vidus, atdalieties, saka Dievs, nepieskarieties viņu nešķīstajām lietām." Dievs aicina uz atdalīšanos.

49 Lūk, bet Lats, viņa radinieki turpināja uzturēties blakus...visu laiku, kamēr viņa tēvs tur uzturējās, tas vecais zēns radīja viņam problēmas. Dievs pateica: "Atdalies no saviem ļaudīm." Nu, pēc tam Lats devās lejup uz Sodomas auglīgajiem līdzenumiem un kļuva par pilsētas galveno vīru, domādams, ka viņam klājas labi. Ābrahāms dzīvoja neauglīgās zemēs, bet Ābrahāmam bija apsolījums. Es aizdomājos par to šodien. Patiesajam ticīgajam varbūt nāksies atrasties govju kūtī vai kaut kur citur, bet viņam ir apsolījums. Kāda tam visam nozīme? Jā.

Telts vai būdiņa, kāpēc man būtu par to jāuztraucas?

Tur, otrā pusē, man tiek celta pils!

50 Neatkarīgi no tā, ar ko jums nākas samierināties, izlaist dažas maltītes un tā tālāk, Dieva Valstības dēļ – kāda tam nozīme? "Mēs esam visa mantinieki." Bībele saka, ka mēs tādi esam. Šī pasaule pieder mums. "Svētīgi sirdī šķīstie, jo viņi redzēs Dievu. Svētīgi lēnprātīgie, jo viņi mantos zemi." Tas viss pieder mums caur Jēzu Kristu.

51 Paskatieties, ceru, ka tagad jūs to saprotat. Ievērojiet, ka Ābrahāmam, kurš sēdēja tur augšā, tā miltu muca bija teju vai tukša. Lats sēdēja tur lejā, sakrustojis kājas, viņam gāja labi. Viņa sieva piederēja pie visām pilsētas biedrībām, domājams, visiem adīšanas un izšūšanas pulciņiem un visam pārējam; un viņai tas sāka patikt. Bet Ābrahāmam nācās iztikt ar pavisam nelielu mazumiņu.

52 Bet kādu dienu, sēžot zem sava ozola, viņš ieraudzīja trīs Vīrus nākam. Viņš bija garīgs cilvēks un saprata, ka tie nebija parasti cilvēki, lai gan tiem bija putekļi uz apģērba un viņi teica, ka ir ceļojuši no tālas zemes. Jā, no pašām debesīm. Un, kad viņi piegāja pie viņa, viņš nomazgāja viņu kājas, iegāja iekšā, nokāva nobaroto teļu, Sāra pagatavoja kukurūzas plācenīšus, iznesa tos ārā, un viņi apsēdās, un ēda no paniņām uztaisītus kukurūzas plācenīšus. Kādas viņiem bija pusdienas!

53 Un tā, es gribu, lai jūs paskatieties, kas tur ēda. Pēc maltītes tie eņģeļi devās tālāk...tie divi eņģeļi devās tālāk uz Sodomu. Bet Tas, kurš stāvēja aizmugurē un runāja ar Ābrahāmu, un pazuda viņa acu priekšā... Ābrahāms teica: "Es esmu runājis vaigu vaigā ar Dievu." Ak vai!

54 Pievērsiet uzmanību, Sāra, kad Viņš pateica: "Ābrahām, tu esi bijis uzticīgs, lūk, tev ir simts gadi, Sārai ir...gandrīz simts, bet Es apmeklēšu tevi saskaņā ar dzīves ciklu," Sāra teltī klausījās. Un, kad Viņš pateica, ka viņai būs bērns, kad viņai bija teju vai simts gadu, viņa pielika roku pie mutes un pasmējās. Eņģelis sacīja: "Kāpēc viņa smējās?" Kāds būtu tas novērtējums šeit Losandželosā? Šis Eņģelis lietoja...?... [Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.]

55 Es gribu, lai jūs šeit ievērojat vienu nelielu lietiņu, lai...nelielu lietiņu, tas ir mums, vecākiem cilvēkiem. Vai atceraties, kad jūs tikko kā apprecējāties? Un daži no jums, brāļi, devāties pie altāra kopā ar savu sievu, un jūs skatījāties uz viņu, cik skaista viņa izskatījās, viņas melnie viļņainie mati, vai kādā nu krāsā tie bija. Tavi mati bija pieglausti, un...un tu turēji viņu pie rokas, un tu apprecēji viņu. Tu domāji, cik skaista viņa ir, un viņa skatījās uz tevi, cik taisni tu stāvēji. Bet šodien tie mati ir kļuvuši sirmi, tie izkrīt, pleci ir sakņupuši, kaut kas ir noticis.

56 Ne tik sen es runāju ar ārstu, un es teicu: "Dakter, es gribu tev kaut ko pajautāt. Tu man saki, ka, kad es katru dienu ēdu ēdienu, tas pārvēršas asinīs, bet asins šūnas ir dzīvība, ka es katru dienu atjaunoju savu dzīvību."

Viņš teica: "Tā tas ir."

57 Es teicu: "Kāpēc tā notiek? Es ēdu to pašu pārtiku, ko ēdu, kad man bija astoņpadsmit gadi,

es ēdu kā...tikpat daudz kā tad, kad man bija astoņpadsmit gadi, un toreiz es kļuvu spēcīgāks un lielāks. Un es ēdu tādu pašu pārtiku, bet kļūstu arvien vājāks." Es teicu: "Kāpēc tā notiek?" Tāpēc, ka Dievs tā pateica. Tā tas ir.

58 Ievērojiet, es domāju ka toreiz, viendien es pateicu savai sievai... Es ķemmēju savus matus, tos, kas man vēl bija palikuši. Viņa teica: "Klau, Billij," teica, "zini, tu kļūsti teju vai pilnīgi plikpaurains."

Es teicu: "Es to zinu, bet slava Dievam, neviens mats nav pazudis."

Viņa teica: "Ko?"

Es teicu: "Neviens no tiem nav pazudis."

Viņa teica: "Kur tad tie ir?"

59 Es teicu: "Tur, kur tie bija, pirms tie nonāca uz manas galvas, tie ir tajā pašā vietā. Dievs zina, kur tie atrodas, un Viņš atkal atdos man tos atpakaļ, kad notiks augšāmcelšanās." Āmen.

60 Dievs, kad Viņš atved mazu bērniņu uz šo zemi, Viņš ļauj tam izaugt līdz briedumam. Viņš glezno gleznu Savā lielajā, bezgalīgajā prātā, Viņš redz to – jaunu vīrieti, jaunu sievieti, tie ir vislabākajā stāvoklī. Un, kad viņi tur stāv, savā vislabākajā stāvoklī, tad Viņš saka: "Pareizi. Tieši tādus Es gribu viņus augšāmcelšanā. Labi, nāve, aiziet."

61 Tu... Māte un tu, jums ir lielisks laiks, divdesmit vai divdesmit divos, divdesmit trīs gados; kad tu sasniedz aptuveni divdesmit piecus, tu vairs neesi tas zēns, kas biji agrāk. Kādu rītu tu pamosties, un māte saka: "Tēt, tev uz galvas ir sirms mats. Tēt..."

Tu saki: "Nu, māt, vai tu pamanīji, ka tev zem acīm sāk parādīties dažas grumbiņas?"

62 Kas par lietu? Ienāk nāve. Tā tas ir. Dievs to šādi ir noteicis. Bet vienīgā lieta, ko nāve var izdarīt, ir ievilkt tevi *šajā* stūrī un *tajā* stūrī, un pēc kāda laika tā tevi paņems, bet tas ir viss, ko tā var izdarīt. Augšāmcelšanā nāve tiks iznīcināta, un tas, kāds tu biji savā labākajā stāvoklī, tieši tāds tu būsi augšāmcelšanā. Dievs pierādīja to Savā derībā caur Sāru un Ābrahāmu. Āmen. Tagad es patiešām jūtu dievbijību.

63 Ievērojiet, paskatieties, ko viņš izdarīja. Lūk, tas varbūt ir nedaudz starp rindiņām, tāpēc tagad necelieties kājās un neejiet ārā. Vienkārši pagaidiet dažas minūtes. Ieskatīsimies starp rindiņām. Viņš pateica Ābrahāmam, ka Viņš iedos viņam derību, un Viņš grasījās...ko Viņš grasījās darīt Ābrahāmam un visam viņa dzimumam. Klausieties. Šovakar jūs esat Ābrahāma dzimums, ja jūs esat pieņēmuši Jēzu Kristu, Svēto Garu. Viņi... Viņš grasījās to darīt ne tikai Ābrahāmam, bet Ābrahāms bija piemērs. Visu, ko Viņš grasījās darīt Ābrahāmam, Viņš grasījās darīt viņam un viņa dzimumam: Ābrahāms atnesa Īzāku; caur Īzāku atnāca Kristus; mēs, būdami miruši Kristū, kļūstam par Ābrahāma dzimumu un esam mantinieki saskaņā ar apsolījumu.

64 No kā jūs baidāties? Nav par ko uztraukties. Tas viss taču jau ir nokārtots godībā. Beidziet uztraukties, skraidīt no vienas draudzes uz otru, būdami neziņā, vai *tas* ir pareizi, vai *šitas* ir pareizi. Kristus ir pareizs. Viņš ir tas "ceļš, patiesība un dzīvība".

65 Pievērsiet uzmanību, Viņš teica, pareizi, ko Viņš darīs viņiem – izglābs viņus bez nosacījumiem. Lūk, Ābrahāmam bija simts gadi, bet Sārai bija deviņdesmit. Un Dievs sacīja: "Tagad es parādīšu pasaulei," (citiem vārdiem sakot) "ko es izdarīšu tev un tavam dzimumam pēc tevis." Tie esam mēs ar jums. Labi. Paskatieties, ko Viņš izdarīja. Viņš pārvērta Ābrahāmu un Sāru no veca vīra un sievas atkal par jaunu vīrieti un sievieti. Pasēdiet mierīgi. Labi. Paskaties, ko Viņš izdarīja.

Jūs teiksiet: "O-o, brāli Branham..."

66 Nu, mirklīti uzgaidiet. Sāra bija apmēram simts gadu veca. Viņa bija pilnīgi... Ābrahāma sēkla bija zudusi, viņos vairs nebija dzīvības, bet viņš joprojām zīda no El Šadaja, tā dzimuma dēļ. Sāras mātes klēpis bija izžuvis jau pirms daudziem gadiem. Viņai varbūt jau pirms piecdesmit gadiem bija beidzies menopauzes laiks, un viņa dzīvoja kopā ar Ābrahāmu, to pašu vīrieti, Ābrahāmu, kopš viņa bija maza meitene. Un viņiem vispār nebija bērnu, un viņas mātes klēpis bija

miris. Un viņa, veca sieviete, gandrīz simt gadu veca, ar nelielu šalli pār pleciem, ar nelielu putekļu cepuri galvā, turoties pie spieķa, šādā veidā, tāda veca sieviete, veca vecvecmāmiņa; un tomēr viņa ticēja, ka Dievs iedos viņai bērniņu.

67 Un tā, skatieties, pirmā lieta... Jums, studētāji, ir jāatceras sekojošais: pirmā lieta, kas Dievam bija jādara – un jums tas ir jāatzīst – Viņam kaut kas bija jāizdara ar Sāras mātes klēpi. Vai pareizi? Viņam bija jārada jauna dzemde, jo tā bija veca un bezcerīga. Tātad, lai to izdarītu (man ir dažāda auditorija, jūs klausāt savam ārstam, bet es esmu jūsu brālis; paklausieties), lai to izdarītu, Viņam būtu jānostiprina viņas sirds, jo viņa nevarēja dzemdēt simt gadu vecumā. Jūs to zināt. Lūk, un vēl viena lieta, kas Viņam bija jādara – Viņam bija jāieliek viņā jaunas piena vēnas, jo viņas piena vēnas bija izžuvušas, viņai esot simts gadu vecai. Dievs neko nelāpa; Viņš vienkārši padarīja viņu par pilnīgi jaunu sievieti. Tā tas ir. Es pierādīšu to jums ar Dieva Vārdu.

68 Pievērsiet uzmanību, uzreiz pēc tam, kad viņiem, Sārai un Ābrahāmam, tika iedots šis apsolījums, Dievs pateica Ābrahāmam: "Tagad celies, pastaigājies apkārt, apskaties, kas tev pieder, paskaties šurp, tālu uz austrumiem, rietumiem, ziemeļiem un dienvidiem: tas viss pieder tev."

68 Tieši tāda ir tā problēma ar pentakostu ļaudīm šovakar: jūs nepaskatāties apkārt, lai redzētu, kas jums pieder. Jūs vienmēr sakāt: "Ak, interesanti... Es...es nezinu, vai es varētu... Ak..." Ne jau tas, vai jūs to izdarījāt, Viņš to jau ir izdarījis jūsu dēļ. Pastaigājieties apkārt, jūs esat visa īpašnieki. Āmen. Tas viss pieder jums, Dievs dāvā to jums bez maksas caur Jēzu Kristu. Āmen. Tas padarītu sātanu traku.

Ievērojiet: "Pastaigājies apkārt, Ābrahām, izskati to."

Es redzu, kā Ābrahāms saka: "Mīļā? Vai tu zini, ka tavi pleci iztaisnojas, ka tavi mati atkal kļūst melni!"

Nu, viņa saka: "Ābrahām, mans kungs, es pamanīju, ka tavi pleci iztaisnojas, tavas rokas atkal kļūst kā jaunam vīrietim."

"Vai tu tā domā?"

"Jā."

71 Skatieties, viņi devās ceļojumā. Izmēriet kartē, kur viņi atradās, un viņi devās uz Gerāru, aptuveni trīs simti jūdzes. Diezgan garš ceļojums vecam pārim, vai jūs tā nedomājat? Devās uz Gerāru.

71 Un ne tikai tas – kad viņi tur nonāca, tur dzīvoja jauns ķēniņš, vārdā Abimelehs. Viņš meklēja mīļoto, un te ieradās šī vecā vecvecvecvecmāmiņa tur, kur atradās visas tās skaistās meitenes, un viņš teica: "Tā ir tā, kuru es esmu gaidījis." (Muļķības! Viņa atkal bija jauna, skaista sieviete. Tāpat kā Viņš darīs ar katru veco vecmammu, kas šovakar sēž šeit un ir Kristū Jēzū: augšāmcelšanā viņa atkal būs jauna sieviete. Aleluja! Tāda ir Dieva derība ar Ābrahāmu un ar Viņa dzimumu.) Lūk, šī vecā vecmamma, trīcēdama, ar mazu spieķīti rokā, šādā veidā, ziniet, staigāja apkārt; un tas jaunais ķēniņš Abimelehs, kas atradās tur, sacīja: "Tur ir viņa, kuru es esmu gaidījis, viņa ir mana mīļotā, es gribu viņu apprecēt." Jā, tieši to viņš arī izdarīja, viņš iemīlējās viņā un grasījās ar viņu precēties. Ābrahāms sacīja: "Tu esi skaista izskata sieviete." Simts gadu veca.

72 Nelietojiet šo manikīru, ko jūs liekat uz savām lūpām, vai lai kas tas būtu. Jums tas nav vajadzīgs, nē, nē, jums tas nav vajadzīgs: jums ir vajadzīgs Jēzus Kristus. Viņš ieliks to tur uz visiem laikiem, vienā no šīm dienām. Aleluja! Tā tas ir. Nekopējiet Holivudas modi, kopējiet to, kas debesīs. Tieši to jums vajadzētu darīt.

73 Ak vai! Kad es redzu Sāru, skaistu, jaunu sievieti, apmēram trīsdesmit gadu vecu, varbūt divdesmit piecu, un Ābrahāmu, divdesmit piecu vai trīsdesmit gadu vecu, kā viņi tur staigā. Nu, tas pierādīja to, skatieties: pēc Sāras nāves, daudzus, daudzus, daudzus gadus vēlāk, viņš apprecēja citu sievieti un viņiem piedzima deviņi dēli, neskaitot visas viņa meitas. Āmen. Mēs kalpojam dzīvajam Dievam, kurš nevar melot, un Viņa apsolījums ir mūžīgi patiess.

74 Abimelehs iemīlējās viņā. Lūk, es negribu to pārāk uzsvērt, brāļi, bet atļaujiet man tā

pavisam nedaudz to izdarīt, saprotiet, runājot par gaidīšanu. Skatieties, Abimelehs, es varu iztēloties, kā viņš iet, nomazgājas, uzvelk savu pidžamu, izstiepj uz gultas savas lielās kājas un saka: "Nu, zini..." Ļoti labs armiāniešu brālis, no "svētuma" draudzes, saprotiet, tā ka viņš izstiepjas uz gultas un saka: "Zini, rīt" (pēc tam, kad viņš bija noskaitījis savu lūgšanu) "rīt es apprecēšu šo skaisto ebreju meiteni." Simt gadu vecu. "Un rīt es viņu apprecēšu, un viņa kļūs par manu sievu, un viss. Mēs iekārtosimies, lūk, un klejošanas dienas beigsies."

Bet Dievs parādījās viņam un teica: "Tu esi tikpat kā miris cilvēks." Tā tas ir.

"Kāpēc," viņš teica, "Kungs, kāpēc? Tu zini manas sirds nevainību."

Viņš teica: "Tu esi paņēmis cita vīra sievu."

"Kāpēc," viņš teica, "viņa man teica, ka bija...nu, vai tad Ābrahāms neteica man, ka tā ir viņa māsa? Es nezināju, ka tā ir cita vīra sieva."

Teica: "Tas ir tas iemesls (Es zinu tavas sirds nevainību), kāpēc Es atturēju tevi no grēka pret Mani."

75 Lūk, taisnīgs cilvēks, kurš neko nebija izdarījis, bet viņš nebija Ābrahāma dzimums, viņam nebija apsolījuma, viņam tāda nebija. Labs cilvēks, dievbijīgs cilvēks, gulēdams tur uz savas gultas, un Dievs atteicās uzklausīt viņa lūgšanu.

76 Un tur Ābrahāms (Dievs pateica teica, lai viņš neaiziet no Palestīnas; viņš tomēr aizgāja), atkritējs; ikviens cilvēks, kurš dara to, ko Dievs saka viņam nedarīt, ir atkritējs. Ne tikai tas, bet viņš atradās tur un meloja. Un jebkurš vīrietis, kurš tā rīkotos ar savu sievu, nodotu viņu kādam citam vīrietim, tas viņu paņemtu, lai glābtu savu ādu... Hm-hm. Melo, atkritis, bet Dievs saka: "Es neuzklausīšu tavu lūgšanu, bet tas ir Mans pravietis, viņu Es uzklausīšu; ej, lai viņš aizlūdz par tevi. Ja tu to nedarīsi, visi nomirs." Kāpēc? Dievs deva Ābrahāmam beznosacījumu apsolījumu.

77 Tas nedod jums atļauju grēkot, lūk, atcerieties to, bet tas, ko es cenšos panākt, ir izdauzīt no jums tās bailes. Jūs vienmēr par kaut ko baidāties. Nebaidieties. Dievs ir apsolījis, Dievam tas ir jādara, ja jūs tam ticat, ja jūs esat Ābrahāma dzimums. Kāds man teica, kā mēdza teikt mani baptistu draugi: "Ko gan tas maina?" (Par tādu, kurš ir nonācis mūžīgajā drošībā.) Viņi teica: "Nu...nu, man tas neko nemaina, es esmu glābts, slava Dievam, es varu darīt, ko vien gribu." Tas tikai parāda, ka tu neesi glābts. Tā tas ir. Pareizi. Ja tu esi glābts, tu nevēlies darīt tās lietas. Tā tas ir.

78 Tās lietas, piemēram, dejošana, kāršu spēles un spēlēšanās, matu apgriešana un lūpu krāsošana, sejas manikīrs un visas tās lietas, tie ir neticības atribūti. Tas sāp, pentakosti, bet tas tev nāks par labu, brāli. Tā tas ir. Nevarēja iet pa seno, taisno, šauro ceļu. Tāpat kā cūka, kas dodas uz saviem dubļiem un suns uz saviem vēmekļiem; tieši tur ir atgriezusies pentakostu draudze. Tā ir taisnība. Nedzirdu daudzus "āmen", bet es saku tev, brāli, tā ir visīstākā patiesība. Tev labāk būtu atgriezties atpakaļ uz tās takas un darīt savus sākotnējos darbus. Āmen.

79 Lūk, kāda ir tā problēma, velns ir nonācis šeit, Holivudā, un atnācis caur televīziju, izģērbis mūsu sievietes un izdarījis visu, ko vien varēja izdarīt, kas ir bezdievīgi. Un cilvēki sauc to par: "Normāli." Brāli, ja tu esi piedzimis no augšas, Dieva Gars liecinās, ka šīs lietas ir nepareizas. Tu zini, ka tā ir taisnība. Un te nu nāk tavs vēlīnais lietus, izkaisītais lietus vai kā nu to sauca, un sauc to par "sieviešu atbrīvošanu" un visu ko tamlīdzīgu. Tas ir apkaunojums, tie ir velna darbi. Pēc šī vakara tu mani vairs nemīlēsi, bet, brāli, kad es satikšu tevi uz tiesas sola, es būšu tīrs no šīs lietas, tā ir viena lieta, noteikti. Es jums teikšu patiesību par to. Āmen. Vārds "āmen" nozīmē "lai notiek tā".

80 Un es redzu, kā pēc tam Abimelehs, labs cilvēks, iziet ārā, dodas pie Ābrahāma un atnes viņam upurus. Un Ābrahāms palūdza, un Dievs atvēra klēpi visam, kas piederēja Abimeleham. Dievs viņu svētīja.

81 Tagad par derību. Es aizņemu pārāk daudz laika, esmu pārliecināts. Bet tikai brītiņu, par derību. Dievs teica... Ābrahāms teica: "Kungs..." Tagad klausieties ļoti uzmanīgi, jūs, neticīgie. "Kungs, kā es zināšu?" Es tagad atgriežos pie derības. "Kā es zināšu, ka Tu to darīsi man?"

82 Dievs sacīja Ābrahāmam: “Iznāc ārā un atnes Man kazu un trīs gadus vecu teli, un dažus baložus, un nāc šeit ārā, un Es parādīšu tev un noslēgšu ar tevi derību; parādīšu, ko Es izdarīšu tev.” Tā nu Viņš izveda Ābrahāmu ārā, un viņš paņēma tos dzīvniekus un sadalīja tos uz pusēm, un izkārtoja tos, un tad viņš paņēma baložus un iemeta tos iekšā, veselus. Kaut mums būtu nedaudz vairāk laika, lai iedziļinātos tajā.

83 Paskatieties. Kāpēc viņš pārdalīja bal...visu, izņemot dūjas? Kāpēc viņš pārdalīja visu, izņemot dūjas un jaunos baložus? Ikviens zina, ikviens, kas pazīst Bībeli, zina, ka balodis bija upuris slimības gadījumā. Dievs sadalīja Savu derību...tas ir, Savu...Savu likumu no žēlastības un atdalīja to. Vai Viņš to izdarīja? Reiz bija likums; tagad ir žēlastība. Toreiz jūs tikāt glābti caur likumu; tagad jūs esat glābti caur žēlastību. Tātad, Dievs sadalīja teli un...un aitu, un tā tālāk, Viņš to sadalīja. Bet dūjas un baložus Viņš iemeta iekšā veselus, parādot sekojošo: Dieva derība attiecībā uz dziedināšanu nekad nav mainījusies. Viņš bija dziedinātājs Vecajā Derībā; Viņš ir dziedinātājs Jaunajā Derībā. Nekas nav mainījies, Viņš neatdalīja tos, tie ir nedalāmi. “Es esmu Tas Kungs, tavs dziedinātājs.” Ievērojiet, ja mums būtu nedaudz vairāk laika, lai pie tā pakavētos; varbūt mēs varēsim, kad es atgriezīšos.

84 Paskatieties uz šo; tad Viņš pateica Ābrahāmam, Viņš teica... Lūk, Viņš lika dziļam miegam nākt pār Ābrahāmu. Citiem vārdiem sakot: “Ābrahām, tev ar to nav nekāda sakara. To izdarīšu Es.” Tā nu Ābrahāms aizmiga, pazuda no ainas. Un tad, kamēr Ābrahāms gulēja, viņš paskatījās, un viņa priekšā parādījās dūmojoša krāsns. Katrs grēcinieks dodas, un viņam ir jādodas uz elli. Un tad, pirmā lieta bija briesmīga tumsa, nāve; tad dūmojoša krāsns, elle; bet aiz tās parādījās neliela, balta gaisma. Es gribu, lai jūs to pamanītu. Dievs rādīja Ābrahāmam Golgātu, to, ko Viņš grasījās apstiprināt – šo derību starp Ābrahāmu un Ābrahāma dzimumu uz visiem laikiem. Ak, tieši šovakar tas ir tikpat droši, kā tas bija toreiz!

85 Un šī mazā, baltā gaisma, kas bija Dievs, gāja Ābrahāmam pa priekšu caur nāvi, caur elli un izgāja starp šiem upuriem, izgāja tieši starp katru sadalīto vietu. Dievs rādīja Ābrahāmam Golgātu. Ābrahāms... Viņš neteica: “Ja tu izdarīsi *to* vai izdarīsi *šito*.” Viņš parādīja viņam, ko Viņš grasījās darīt viņam un viņa dzimumam pēc viņa. Un mēs esam Ābrahāma dzimums. Tās dūjas gulēja tur dziedināšanai, glābšanai.

86 Lūk, Vecajā Derībā... Pirmkārt, cilvēki slēdz vienošanos. Tātad, derība Japānā, kā viņi slēdz derību: viņi vienojas viens ar otru, tad viņi paņem nedaudz sāls un uzkaisa to uz viena, bet tas otrs atmet to atpakaļ uz viņa, tā ir derība.

Mēs, Amerikā, kad mēs vienojamies, mēs izstiepjam roku un paspiežam viens otram roku, sakot: “Sarunāts.” Tā ir derība.

87 Bet derības laikos, Ābrahāma laikā, lūk, kā cilvēki slēdza derību: viņš nogalināja zvēru, pārgrieza to uz pusēm, paņēma derību...aizgāja un uzrakstīja derības saturu, tad pārplēsa to divās daļās, vienu paņēma viens, bet otrs otru. Kad tās tika saliktas kopā, šīm daļām bija pilnībā jāsakrīt, tieši tādā veidā. Un viņi deva zvērestu: ja viņi pārkāps šo derību, lai viņu ķermenis kļūst tāds pats kā šī dzīvnieka mirušais ķermenis, kas gulēja zem viņiem.

88 Kāda brīnišķīga ilustrācija par to, kā Dievs noslēdza Savu derību ar draudzi! Kad Jēzus Kristus devās uz Golgātu (Viņš bija Dievs, Imanuēls), Dievs pārplēsa Viņu Golgātā, pārplēsa derību divās daļās, paņēma ķermeni augšā pie Savas labās rokas un atsūtīja Svēto Garu atpakaļ uz draudzes. Un tas pats Gars (kas bija uz Jēzus Kristus) šodien ir draudzē, un tam pašam Svētajam Garam, kas bija toreiz, ir jābūt tam pašam Svētajam Garam, kad mēs sanākam kopā, padarot Jēzu Kristu par to pašu vakar, šodien un mūžīgi. Un šodien mums ir tā pati kristība, kāda bija viņiem Vasarsvētku dienā, kad mūsu daļa no derības tika atdota atpakaļ. Vai jūs tam ticat?

89 Mēs runājam mēlēs, tāpat kā darīja viņi; mēs pravietojam, tāpat kā darīja viņi; mēs skaļi gavilējam, tāpat kā darīja viņi; mēs slavējam Dievu, tāpat kā darīja viņi; mums ir zīmes, brīnumi un brīnumdarbi, tieši tāpat kā viņiem: Dieva beznosacījuma derība ar Vasarsvētku draudzi. Āmen. Te nu tas ir. No kā tad jūs baidāties? Katrs Dievišķais apsolījums Grāmatā pieder tev, un tu esi tā mantinieks. Āmen. Te nu tas ir. Saprotiet, tā derība tika pārplēsta divās daļās; Dievs pārplēsa Kristu

divās daļās. Vai jūs tam ticat?

90 Viņš paņēma Savu ķermeni augšā, nolika to pie Savas labās rokas un atsūtīja Garu atpakaļ, lai vadītu draudzi augšāmcelšanās spēkā. Un, kā teica Jēzus: "Tās pašas lietas, ko Es daru, arī jūs darīsiet," jo tas pats Gars, kas bija Viņā, bija uz draudzes. Un tā draudze ir izgājusi cauri periodam, un te nu tā ir šovakar. Jēzu izsmēja, kritizēja; Viņš redzēja vīziju, teica cilvēkiem viņu sirds noslēpumus, tika kritizēts. Tas pats Gars ir uz Viņa draudzes šovakar. Tas bija uz Pētera, uz Pāvila, uz visiem Vasarsvētku brāļiem, viņi darīja zīmes un brīnumus. Jēzus Kristus runāja mēlēs, draudze runāja mēlēs; Jēzus Kristus redzēja vīziju, draudze redzēja vīziju. Un šovakar viņi tiek kritizēti un izsmieti. Bet kas tas ir? Tas ir Ābrahāma dzimums; Dieva beznosacījumu derība, iedota cilvēkiem. Aleluja.

91 Es esmu tik priecīgs, ka varu sacīt: "Es esmu viens no viņiem." Āmen. Pateicoties Dieva žēlastībai, es esmu viens no viņiem. Es esmu tik laimīgs, ka Viņš ļāva man ieraudzīt šīs lietas, mani brāļi, ka es redzu, ka Dievs... Lūk, tā vienīgā lieta, kas ir, ir tas, ka Ābrahāma dzimums, lūk, nevis jūsu izvēles dēļ, bet Dieva izredzētības dēļ: Dievs izredzēja tevi pirms pasaules radīšanas un zināja, ka šī sanāksme notiks tieši šeit, šovakar. Pirms debesīs parādījās pirmā zvaigzne, Dievs zināja, ka šeit notiks šī sanāksme, šovakar. Pilnīgi pareizi.

92 Tas ir mans Tēvs, es esmu Viņa dēls, jūs esat Viņa dēli un meitas, tas ir mūsu Tēvs. Sātans ir uzlicis jums šīs ciešanas. Atsakieties no tām. Viņam nav likumīgu tiesību to darīt; viņš to dara tikai tāpēc, ka mūsu neticība atļauj viņam to darīt. Mums pieder viss Kristū Jēzū, un mēs esam tā īpašnieki tagad: tieši *tagad* mēs esam Dieva dēli un meitas, un Ābrahāma pēcnācēji, ar beznosacījuma derību, ar Svētā Gara spēku, ar Kristus augšāmcelšanos, ar zīmēm, brīnumiem un brīnumdarbiem, kas darbojas draudzē. Aleluja! Brāli, es tev saku, viņš ir melis, un viņš baidās no Dieva Vārda, un viņš baidās no Dieva spēka. Āmen. Es mēdzu dziedāt dziesmu: "Ticība no seniem laikiem", un teicu:

Senais Svētais Gars kad atnāk,

Velns pa gabalu tam turas,

Tāpēc cilvēki tā baidās,

Bet tas vajadzīgs ir man.

93 Āmen. Tā tas ir. Cilvēki saka: "Šie cilvēki ir traki." Tas ir tāpēc, ka viņiem vairs nav pasaules domāšanas, viņiem ir Kristus prāts. "Kristus jūsos, godības cerība," jūs esat drošībā, pamatīgi noenkuroti. "Kas dzird Manus Vārdus un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība." Kad? Tieši tagad. "Un viņš nenāks nosodījumā, bet ir pārgājis no nāves dzīvībā." Vai jūs tam ticat? Vai jūs ticat no visas sirds? Lūgsimies.

94 Tēvs, stundas aiziet. Es lūdzu Tevi, lai Tu tagad esi žēlīgs pret šiem klausītājiem. Svētī tos, par kuriem tiks aizlūgts. Ar visu sirds vienkāršību es lūdzu Tevi, Kungs, dziedini šovakar slimos. Piedod mums mūsu grēkus. Un aizvāc visas šīs bailes, ko velns uzliek cilvēkiem, mēģinot viņiem iestāstīt, ka "tas ir kāds cits periods vai kāds cits laiks, vai...vai rīt, vai...vai..." Tas ir tagad, Kungs, tagad Tu esi izdarījis to Saviem ļaudīm. Un lai klibais staigā, lai aklais redz, lai kurlais dzird, lai dēmoni tiek izdzīti. Lai draudze kļūst par apgaismotu Svētā Gara uguns bumbu, par to derības draudzi ar Dievu; Svētais Gars, kas bija Jēzū Kristū uz Viņa draudzes, darīdams zīmes un brīnumus; to pašu lietu, ko Viņš darīja un teica, darīsim arī mēs; un mēs redzam to šovakar. Un es lūdzu, lai Tu tagad sūti Savas svētības un dziedini mūs. Mēs lūdzam Jēzus Vārdā. Āmen.

95 Lūdzu, pie klavierēm. Un kur ir Billijs? Kāda...kāda kartīte? F? Cik daudz šovakar? Labi. Tagad mēs lūgsim par slimajiem. Un tas ir... Es esmu nedaudz aizkavējies, bet es...es gribu, lai jūs to tagad iegaumētu. Kas jūs esat? Ābrahāma dzimums. Vai pareizi? Tā ticība, kas Ābrahāma dzimumam ir viņa...kas *bija* Ābrahāmam, ir viņa bērnos, viņa dzimumā. Vai pareizi? Kā jūs esat Ābrahāma dzimums? Būdami miruši Kristū, jūs kļūstat par Ābrahāma dzimumu un esat mantinieki saskaņā ar apsolījumu. Cik daudzi šovakar ir miruši Kristū, ļaujiet redzēt jūsu rokas! Miruši Kristū? Tad jūs esat Ābrahāma dzimums. Un tā, ja jums ir Ābrahāma ticība...ja jums nav, tad jūs neesat

Ābrahāma dzimums. Ābrahāma dzimums uzrāda Ābrahāma ticību. Un Ābrahāms, neatkarīgi no apstākļiem, Ābrahāms bija stiprs Dievā, slavēdams Viņu. Viņš nešaubījās par Dieva apsolījumu neticības dēļ. Arī mēs šovakar nešaubāmies, vai ne? Jo mūsu taisnīgums nāk caur Jēzu Kristu.

96 Ja Viņš atnāks šovakar, kristiešu draugs, pie jums, jaunpienācēji, es neesmu Dievišķais dziedinātājs, es esmu jūsu brālis. Nav nekādu Dievišķo dziedinātāju, tas dziedinātājs ir Dievs. Jēzus Kristus nekad pat nesolīja būt dziedinātājs. Viņš teica: "Tas neesmu Es, kas dara tos darbus, bet tas ir Mans Tēvs, kas mājo Manī, Viņš dara darbus." Vai pareizi? Lūk, Viņš neapgalvo, ka Viņš ir dziedinātājs. Viņš teica, ka Viņa Tēvs ir dziedinātājs.

97 Lūk, un Viņš teica, kad Viņš devās pie ļaudīm, Viņš zināja, kas bija viņu sirdīs; Viņš izsauca viņus no pūļa un teica, kas ar viņiem nebija kārtībā: "Tava ticība ir izglābusi tevi no asiņošanas." Un: "Tava ticība tevi ir izglābusi no akluma." Un Viņš zināja, uztvēra viņu domas. Sarunājoties ar sievieti pie akas, Viņš teica, pēc kāda brītiņa, kad Viņš uztvēra viņas garu, teica: "Ej, pasauc savu vīru."

Viņa teica: "Man nav vīra."

Viņš teica: "Tev ir bijuši pieci."

Viņa teica: "Es redzu, ka Tu esi pravietis. Mēs zinām, ka Mesija nāks, pastāstīs mums visu."

Kad Filips tika pievērsts, viņš aizgāja un atveda Nātānaēlu; un Nātānaēls teica: "Vai no Nācaretes var nākt kaut kas labs?"

Un Filips atrada viņu lūdzamies zem koka, tāpēc viņš teica: "Nāc un paskaties."

98 Tā nu viņš apgāja apkārt kalna nogāzei un izgāja cauri pilsētai un uzkāpa uz cita pakalna, un tur bija Jēzus. Jēzus, iespējams, stāvēja un lūdza par slimajiem, kā Viņam bija ierasts. Kad Filips un Nātānaēls piegāja klāt, Jēzus paskatījās uz viņiem, ieraudzīja Nātānaēlu un teica: "Lūk, izraēlietis, kurā nav viltus!" Citiem vārdiem sakot, "ticīgs, taisnīgs cilvēks". Un tas izbrīnīja...

Viņš teica: "Nu, kā Tu pazini mani, Rabi?"

Viņš teica: "Pirms Filips tevi pasauca, kad tu biji zem koka, Es tevi redzēju."

Viņš teica: "Tu esi Dieva Dēls; Tu esi Israēla Ķēniņš."

99 Bet farizeji, tā laika reliģiskie cilvēki, teica: "Viņš ir Belcebuls, zīlnieku vadonis." Nu, viņi joprojām domā tāpat, bet Viņš joprojām ir Dieva Dēls.

Jēzus sacīja: "Tās lietas, ko Es daru, darīsiet arī jūs; pat vairāk par to, jo Es eju pie Sava Tēva."

Vai šovakar jūs ticat, ka tā ir patiesība? Lai Tas Kungs jūs svētī.

100 Vai tas bija G vai F? F. Tad paņemsim no viens līdz divdesmit pieci, vai piecdesmit, vai...man nav svarīgi, cik daudzi piecelsies. Kam ir F, lūgšanu kartīte F-1, kur tā ir? Paceliet roku. Lūgšanu kartīte F-1? Vai jūs teicāt F? Jā? Labi. Šis? Labi. Viens, divi, trīs, četri, pieci, seši, septiņi, astoņi, deviņi, desmit, piecpadsmit, divdesmit, divdesmit pieci. Nav nekādas nozīmes, cik daudzi no šiem...nostāsies. Pārējie, kam šobrīd ir numuriņi, ja jūs...jūs, iespējams, tiksiet izsaukti nedaudz vēlāk, varbūt rīt. Par visiem tiks aizlūgts. No F-1 līdz F-25, lūdzu. Labi. Un tā, vispirms viņus nostādīsim. Mums rindā ir tik daudzi, ka mēs...mēs nevaram palūgt par viņiem visiem. Un...

101 Vienu mirklīti. Tas ir tavs tēvs, jaunekli. Vai tu tici, ka es esmu Dieva kalps? Šobrīd tur karājas gaisma. Es redzu ūdeni, lidošanu... Tas vīrs ir atgriezies misionārs. Viņš ir bijis kādā...tā ir Grieķija, viņš ir atgriezies no Grieķijas. Viņam bija lipoma uz acīm. Vai ne? Uzliec viņam savu roku un lūgsimies. Kungs Dievs, debesu un zemes Radītāj, atver šī aklā vīra acis. Lai šovakar viņš no šejienes iziet redzīgs. Jēzus Kristus Vārdā es to lūdzu. Āmen.

102 Lai Dievs tevi svētī, tēt. Pagriezies un apskauj savu dēlu. Lai Dievs jūs svētī. Lūk, nebaidies, tava redze atgriežas. Tu vari redzēt jau tagad. Es redzu vīzijā, ka tu redzi gaismas. Pacel savas rokas pret gaismu. Pacel rokas augšā un norādi uz turieni. Norādi...parādi mums, kur atrodas gaismas. Ja tu redzi gaismas, pamāj ar rokām šādi, uz priekšu un atpakaļ, pamāj ar rokām, lai...paskaties uz

augšu pret gaismu. Dievs ir atdevis tev redzi. Vai tagad tu redzi apkārtni? Saki: "Slava Tam Kungam." Nāc šurp, viss ir kārtībā. Vienkārši ej uz priekšu, pastaigājies pa telpu, Dievs ir ar tevi. Te nu tu esi. Te nu viņš ir. Teiksim: "Slava Dievam, kas mums dod uzvaru caur mūsu Kungu Jēzu Kristu." Dieva Svētais Gars ir šeit, lai dotu redzi aklajiem. Tava redze atgriezīsies, mans brāli, nebaidies un neuztraucies. Nolieksim mūsu galvas.

103 Debesu Tēvs, mēs pateicamies Tev par Tavu mīlošo žēlastību un laipnību, un žēlsirdību. Tu parūpējies par šo vīrieti, kurš streipuļoja tumsā, bet tagad, pateicoties Dieva žēlastībai, staigā pa šo ēku. Mēs pateicamies Tev, Tēvs, par visām šīm labajām lietām, ko Tu esi darījis. Un tagad, lai Tavs Gars paliek uz visiem laikiem un svētī, un sargā viņus. Un lai ikviens šeit redz un ņem vērā, un tic no visas sirds, Jēzus Vārdā. Āmen.

104 Nodziedāsim "Slava Tam Kungam". Visi kopā. Labi. Lai Dievs tevi svētī, tēt. Ar tavām acīm viss būs kārtībā, neuztraucies. Tā vienkārši bija tā slimība, kas bija atnākusi; sātans ir atstājis viņu. Tagad viņš tevi redz, brāli. Saproti? Ar viņu viss ir kārtībā. Lai Dievs tevi svētī. Te nu tas ir. Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Tur nu viņš atgriežas savā vietā. Slavēsim To Kungu, ikviens, vienkārši slavējiet un godājiet.

105 Nu, jūs teiksiet: "Brāli Branham, vai tu to izdarīji?" It nemaz, man ar to nav nekāda sakara. Jēzus Kristus parādīja, kas Viņš ir. Labi. Apsēdieties, visi, un atvediet savus slimniekus, lūdzu. Tagad ticiet Dievam, nešaubieties, ticiet no visas sirds.

Vai tas nav dīvaini? Svētais Gars ieradās šeit...pat pirms mēs sākām lūgšanu rindu.

106 Tev ir artrīts, vai ne, kundze? Mugurkaula artrīts. Tu esi katoliete pēc ticības. Bet Jēzus Kristus tevi dziedinās, ja vien tu ticēsi Viņam, ja tev būs ticība uz Viņu. Tici, un tu saņemsi to, ko tu esi lūgusi.

107 Par ko tu tur lūdzies, kundze? Tev tur sēž nepestīts vīrs, vai ne? Tu gribi, lai Dievs... Tā ir taisnība. Lai Dievs tevi svētī. Hm-hm. Tu saņemsi savu lūgumu, māsa. Hm-hm. Tev vairs nevajadzēs būt katolietei, lūk, tagad ej un apliecini, un slavē Dievu, un dāvā Viņam visu slavu un godu, un saņem Svētā Gara kristību. Āmen. Hm-hm.

108 Sveicināti! Tagad, Jēzus Kristus, Dieva Dēla, Vārdā es ņemu savā kontrolē katru garu šajā ēkā un katru cilvēku Viņa slavai. Esiet godbijīgi, nekustieties, sēdiet mierīgi. Es domāju, ka mēs esam svešinieki viens otram, kundze. Es tevi nepazīstu, vai ne? Bet Dievs pazīst mūs abus, vai ne? Vai tu tici, ka Kungs Jēzus Kristus var atklāt man, kāpēc tu esi šeit? Un, ja Viņš to darīs, vai tu ticēsi, ka es esmu teicis patiesību? Ka Viņš ir augšāmcēlies no mirušajiem. Un mēs stāvam un runājam, tieši tāpat kā Jēzus un tā sieviete pie akas. Un Viņš runāja ar viņu kādu brītiņu; es ticu, ka tas bija tāpēc, lai uztvertu viņas garu. Un tad Viņš pateica viņai, kāda bija viņas problēma. Ja Dievs (zinot, ka mēs viens otru nepazīstam), un ja Dievs man pastāstīs, kāda ir tava problēma, vai tu ticēsi (lai kāds arī būtu iemesls, kāpēc tu esi šeit, es to nezinu, Dievs zina), bet tu pieņemsi Jēzu, labi? Jā.

109 Tu esi kristiete, jo tavs gars jūtas vēlams. Un tu apzinies, ka kaut kas notiek. Tas ir Tā Kunga Eņģelis, kas stāv blakus tev. Es redzu, ka kaut kas notiek, tas ir negadījums, un tas cilvēks aizbrauca prom no tevis. Tas bija automobilis: tas tevi notrieca, savainoja tavas plaukstas locītavu un izmežģīja tavu muguru. Tā ir taisnība. Brauca atpakaļgaitā un tevi notrieca, un aizbēga prom no tevis. Dodies mājās. Tu būsi vesela, Kunga Jēzus Kristus Vārdā. Tagad ej un tici, un esi... Tici Dievam. Nešaubies.

110 Tu apzinies, jaunais cilvēk, ka kaut kas notiek. Manuprāt, mēs esam viens otram sveši, jo tu esi meksikānis vai spānis, bet Jēzus Kristus pazīst mūs abus. Kā būtu, ja šovakar Viņš stāvētu šeit, tērpies drēbēs, ko Viņš iedeva man? Viņa... Ja tu esi slims, Viņš tevi nevarētu dziedināt, jo Viņš to jau ir izdarījis. Bet Viņš varētu izdarīt kaut ko, kas liktu tev vairāk ticēt Viņam... Es saku tagad, ka tu neesi no šīs valsts, tu esi no kaut kādas citas vietas. Tu ciet no kaut kā, kas ir tev sānā, tas ir pleirīts, un tev ir arī tuberkuloze. Un tu tikko esi atnācis no klīnikas. Un tu esi no vietas, kur atrodas liela, pamatīga viesnīca ar uzrakstu "Westward Ho", Ādama ielā un... Ak, tā ir no Fīniksas, Arizonas. Un tu esi Evaņģēlija kalpotājs. Tu esi šeit, lai tiktu dziedināts; tu atgriezīsies mājās vesels,

tava ticība tevi ir dziedinājusi. Jēzus Kristus Vārdā, lai mans brālis tic. Lai Dievs tevi svētī, brāli. Tagad ej, nebaidies, tici. Hm-hm. Tici Dievam. Tici.

111 Lūk, mūsu Kungs Jēzus Kristus ir augšāmcēlies no mirušajiem. Vai jūs tam ticat? Un Viņš teica: "Tās lietas, ko Es daru, arī jūs darīsiet." Un šovakar Viņš ir šeit, lai darītu to, un dara to. Jūs varat saukt to, kā vien vēlaties, tas ir atkarīgs no jums un Dieva. Saprotiet. Bet es zinu, Kam es esmu noticējis, un esmu pārliecināts, ka Viņš spēj saglabāt to, kas Viņam ir uzticēts, līdz tai dienai.

112 Sveicināti, kungs! Es domāju, ka mēs viens otram esam sveši. Pēc tavas nozīmītes es redzu, ka tu esi palīgs, tu esi palīgs šajā sanāksmē. Vai tu tici, ka es esmu Viņa kalps? Ko tu domā par šīm lietām, kas šeit notiek? Vai tu no visas sirds tici, ka tās nāk no Dieva? Tu esi...tu esi no vietas, ko sauc par Komptonu, vai kaut kas tamlīdzīgs. Un tev ir izaugums kreisajā sānā; tu esi nervozs. Tu esi kalpotāja dēls. Tev ir sieva, kurai ir slikta dzirde. Tu būsi vesels. Nāc šurp. Visuvarenais Dievs, mēs slavējam Tevi un svētījam šo vīrieti Tava Dēla, Jēzus Kristus, Vārdā, lai viņš tiktu dziedināts. Āmen. Cienītais, šīs lietas ir pareizas. Un ja visuvarenais Dievs... Es saprotu, kā tu jūties, bet debesu Dievs, kurš zina, kas bija tavā dzīvē, zinās arī to, kas būs. Vai pareizi? Ej, esi laimīgs. Ar tevi viss būs labi, viss.

Lūdzu, nestaigājiet apkārt. Vai jūs saprotat, ka ļaunie gari pārvietojas pa ēku, kad tie iziet no šiem cilvēkiem? Un tie pāriet no viena uz otru.

113 Sveicināti, kundze! Lūdzu, pienāc nedaudz tuvāk. Vai mēs esam svešinieki viens otram? Es tevi nepazīstu, vai ne? Nekad dzīvē neesmu tevi redzējis, neko par tevi nezinu. Mēs esam vienkārši svešinieki, kas šeit ir satikušies. Bet visuvarenais Dievs mūs abus pazīst, vai ne? Un tā, klausītāji, šeit ir sieviete, pilnīgi sveša, nekad dzīvē neesmu viņu redzējis, neko par viņu nezinu. Viņa... Bet šī sieviete šobrīd apzinās, ka kaut kas ir noticis. Vai pareizi, kundze? Un tā, ja Svētais Gars... Ja Jēzus Kristus stāvētu šeit un runātu ar viņu, Viņš parunātu ar viņu kādu minūti, Viņš pateiktu viņai to, ko Tēvs Viņam parādītu. Vai pareizi?

114 Kundze, vai tādā gadījumā tu tici, ka Dievs dziedina tevi no šī reimatisma? Tu sēdi tieši tur, rindas galā. Jā. Vai tu tam tici? Kaut kas... Tas ir tevi atstājis. Lai Dievs tevi svētī. Hm-hm. Hm. Hm-hm.

115 Tur ir ļauns gars, melni spārni, kas pavīd apkārt, viņš zina savu laiku...tā ir epilepsija. Tā ir tā kundze, kas sēž tieši tur. Tas karājas tieši virs tevis. Jā, kundze, piecelies kājās.

Sātan, Jēzus Kristus Vārdā, tu esi atmaskots. Izej no šīs sievietes, Jēzus Kristus Vārdā.

Lai Dievs tevi svētī.

116 Vai tu tici? Tava problēma ir tavā rīklē. Tev ir kaut kas līdzīgs bronhiālai kaitei, tikai tas ir... Es redzu, ka tu vem tik...tās ir asinis, tu vem asinis. Tu esi bijusi pie ārsta. Viņš gribēja tevi operēt, bet viņš nezina, kas tas ir. Man būtu labāk tev to neteikt. Bet, ja tu ticēsi Jēzum Kristum, tev pat operācija nebūs vajadzīga. Vai tu tam tici? Nāc šurp.

117 Labais Debesu Tēvs, par šo sievieti, kura jebkurā brīdī var nomirt no asiņošanas, es lūdzu, lai Tu esi žēlīgs pret viņu. Un es apsaucu šo dēmonu, kas ir nodarījis viņai šo ļaunumu. Un Tu esi teicis: "Šīs zīmes ies līdzi tiem, kas tic." Un kamēr Svētā Gara svaidījums ir uz Tava kalpa, es uzlikšu savas nederīgās rokas uz viņas Jēzus Kristus Vārdā un nosodīšu šo slimību. Izej no viņas, caur Jēzu Kristu, Dieva Dēlu. Āmen.

Tagad ej priecājoties, laimīga, un esi vesela.

118 Vai tu tici, kundze? Tas ir tavā mugurā, nieru problēma. Tev ir vēl kāds, par kuru tu domā, tas ir kāds bērns, mazs mazbērns. Un viņam ir runas traucējumi, kaut kas nav kārtībā ar viņa runu. Tu neesi no šejienes, Ņūmeksika, lūk, no kurienes tu esi. Vai tu gribi atgriezties vesela? Tici, ka Kungs Jēzus Kristus stāv šeit, lai darītu tevi veselu. Vai tu tici tam? Debesu Tēvs, es uzlieku rokas šai sievietei Jēzus Kristus, Dieva Dēla, Vārdā un nosodu šo slimību. Lai viņa iet un tiek darīta vesela. Āmen. Lai Dievs tevi svētī. Jā, ej, priecājoties. Protams. Āmen.

119 Vai tu tici no visas sirds? Kā tu domā, kas tas tagad ir? Tu apzinies, ka tas ir tur. Vai tu tici,

ka tas ir Kungs Jēzus Kristus, nevis tavs brālis? Tad tev var palīdzēt. Es tevi nepazīstu, kundze, tu to zini; es tev esmu pilnīgs svešinieks, un tu man arī. Bet Jēzus Kristus pazīst mūs abus caur mūsu...tik ilgi, cik mēs dzīvojam, Viņš mūs pazīst. Vai pareizi? Tu ciet no kuņģa problēmas, un tā ir čūla kuņģī. Mūsu priekšā stāv galds, un tu virzies atpakaļ. Dažas lietas tu nevari ēst čūlas dēļ. Tev ir dēls, un viņam ir tā pati lieta. Tev ir māsa, kurai bija insults. Un tavs dēls un tava māsa atrodas Rietumvirdžīnijā. Tā ir taisnība. Vai tu tici, ka Dievs viņus tagad darīs veselus un dziedinās arī tevi, un darīs tevi veselu? Noliec savu galvu. Debesu Tēvs, es lūdzu to Jēzus Kristus, Dieva Dēla, Vārdā, lai tas dēmons aiziet un lai viņa iziet no šejienes laimīga, priecīga un darīta vesela. Āmen. Ej, tagad priecājies, sakot: "Paldies, Kungs Jēzu," un esi vesela.

120 Kundze, kas sēž tur ar balto cepuri, skatās uz mani, tev ir aknu problēma, vai ne? Jā, kundze. Tad Viņš uzklausīja tavu lūgšanu. Tu dosies mājās, lai būtu vesela, tas ir tevi atstājis. Tā bija sākotnējā aknu skleroze, bet tagad tu esi dziedināta. Tava ticība ir darījusi tevi veselu. Lai Dievs tevi svētī.

121 Kamēr tu ieņem savu sēdvietu, māt, nupat kā dziedināta, tā kundze, kas sēž blakus tev, tur, cieš no nervu problēmas: arī viņa vēlas tikt dziedināta. Uzliec viņai savas rokas. Tēvs, Jēzus Vārdā es lūdzu, lai Tu dziedini viņu un dari viņu veselu, Tavai slavai. Āmen. Lai Dievs tevi svētī, māsa. Sātans ir ar tevi darbojies, padarīdams tevi nervozu, stāstot, ka tu esi pārkāpusi robežlīniju, un tamlīdzīgas lietas. Viņš ir melojis. Tu dosies mājās, lai būtu vesela, tā tumsa tevi tagad ir pilnībā atstājusi; tu vari doties mājās un būt vesela. Lai Dievs tevi svētī.

122 Tieši tur, tālāk, tur sēž sieviete un vīrietis, viņi ir vīrs un sieva. Un vienam no viņiem ir problēmas ar acīm, bet otram ir artrīts. Jēzus Kristus dziedina jūs abus. Piecelieties kājās. Dievs ir darījis jūs veselus, jūsu ticība ir jūs izglābusi. Āmen. Lai tikai jums ir ticība un ticiet. Kungs Jēzus Kristus dziedina visdažādākās slimības, visdažādākās kaites.

123 Neliela kundze, tur, ar kabatlakatiņu pie savas sejas, sēž tur un lūdzas; tev ir muguras problēmas, vai ne? Sēž tieši šeit galā, pareizi, tu, ar kabatlakatiņu: tobrīd Viņš tevi dziedināja, tagad tu vari doties mājās un būt vesela. Hm-hm. Lai Dievs tevi svētī.

124 Neliela kundze, kas sēž tev blakus, arī viņa cieš no astmas, no kuras viņa vēlas atbrīvoties. Vai pareizi, kundze? Ja tu ticēsi tam no visas sirds, tu vari tikt dziedināta. Lai Dievs tevi svētī. Jā, uz priekšu. Lai Dievs tevi svētī.

125 Tur, tieši tur aizmugurē, sēž māte un viņas dēls. Tā tas ir. Arī viņi lūdzas Dievam. Dievs dzird jūsu lūgšanu: problēmas ar žultspūsli; un astma bērnam. Piecelieties kājās, pieņemiet savu dziedināšanu, Jēzus Kristus dara jūs abus veselus. Jūs varat doties mājās, lai Dievs ir ar jums un palīdz jums. Ticiet Dievam.

126 Vai tu esi tā slimniece, kundze? Vai tu tici no visas sirds? Vai tu tici, ka Viņš darīs tevi veselu, ja es Viņam palūgšu? Tev ir bijusi kāda problēma, vai ne? Negadījums, hm-hm, autoavārija: tā ir izraisījusi ūdens uzkrāšanos, tas ir uz ceļgala, vai ne? Hm-hm, hm-hm. Tavam vīram kaut kas nav kārtībā ar asinīm. Viņam ir anēmija, vai ne? Hm-hm. Un tā, vai tu tici, ka tu stāvi Viņa klātbūtnē? Ej un esi vesela, es lūdzu caur Jēzus Kristus Vārdu. Āmen. Lai Dievs tevi svētī.

Vai tu tici? Vai tu tici, ka Jēzus no Nācaretes dziedina tevi, kamēr tu sēdi tur? Viņš to izdarīja. Āmen. Tagad ej prom priecājoties, esi laimīgs.

127 [Kāds brālis prasa brālim Branhamam palūgt par kabatlakatiņu, lai tas tiktu iedots cilvēkam, kurš mirst-Tulk.] Hm-hm. Kungs, Jēzus Vārdā es lūdzu, lai Tu dziedini to cilvēku, kuru pārstāv šis kabatlakatiņš. Aizsūti to, Jēzus Vārdā, tam mērķim. Āmen.

128 Vai tu tici, ka mūsu debesu Tēvs varētu dziedināt tevi no sirds slimības un padarīt tevi veselu, un padarīt tevi par jaunu cilvēku? Pastāvi šeit tikai brītiņu, cienītais. Cik daudziem šajā ēkā ir problēmas ar sirdi? Tūlīt pat piecelieties kājās. Tev bija tā pati lieta, tāpēc nostājies tepat, tikai brītiņu.

129 Nāc, kundze. Vai tu tici? Diabēts ir slikta lieta, bet mūsu Kungs Jēzus Kristus var to dziedināt, vai tu tici tam? No visas sirds? Nostājies šeit, tikai uz brītiņu. Visi, kam ir diabēts,

piecelieties kājās.

130 Atvediet to vīrieti. Vai tu tici? Tu nekad nepaliksi akls, ja tu ticēsi. Ikviens cilvēks, kam ir problēmas ar acīm, piecelieties kājās un pastāviet tieši šeit, tikai brītiņu. Es parādīšu jums Dieva godību. Nostājies tepat kopā ar viņiem, tikai brītiņu, māt.

131 Nāc, kundze. Vai tu tici, kundze? Vai tici? Vai tu tici Dievam, ka Viņš var atklāt man, kas ar tevi nav kārtībā? Vai tu pieņemsi savu dziedināšanu? Tu esi spāniete. Vai tu pieņemsi savu dziedināšanu, ja es tev izstāstīšu? Tev ir kuņģa kaite. Tagad pastāvi tepat tikai brītiņu. Visi, kam ir kuņģa problēmas, tikai uz brītiņu piecelieties kājās.

132 Artrītu un pārējo Dievam dziedināt ir nieks. Viņš var dziedināt to. Vai jūs tam ticat? Pastāviet tepat tikai brītiņu. Un tā, tie, kam ir artrīts, tikai brītiņu paklusējiet.

Kundze uz nestuvēm, tu zini, ka tev ir jātic vai jānomirst. Vēzis, tas tevi saēd, bet Jēzus Kristus var tevi dziedināt. Vai tu tam tici?

133 Tu, cienītais, kas guli tur, arī tev ir ļaundabīgs audzējs kājā; bet tu tici, un Dievs darīs tevi veselu, un tev šovakar nevajadzēs gulties tajās nestuvēs, tu varēsi doties mājās vesels. Vai tu tam tici?

134 Visuvarenais Dievs, šiem cilvēkiem, kas šobrīd stāv šeit: dēmoni ir atmaskoti, šī auditorija stāv godbijībā, Tu tagad esi gatavs dziedināt. Es lūdzu, lai katrs dēmons, kas atrodas šeit, ir pakļauts Tavam spēkam, un es padzenu katru no tiem Jēzus Kristus Vārdā. Dāvā to, Tēvs. Lai šie cilvēki zina, ka Tu esi šeit, lai dziedinātu.

Tagad, kundze, tu, kas esi uz saliekamās gultas, celies kājās; Jēzus Kristus dara tevi veselu.

135 Tu dari to pašu, jaunais cilvēk, izkāp no tām nestuvēm, Jēzus Kristus Vārdā. Ikviens no jums, paceliet rokas un slavējiet Dievu. Aleluja! Kungs Jēzu, Dieva Dēls, izdzen katru ļauno spēku; un lai Jēzus Kristus valda šeit visā, caur Jēzu Kristu.

BEZNOSACĪJUMU DERĪBA, KO DIEVS NOSLĒDZA AR CILVĒKIEM

(The unconditional covenant that God made with people)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1954. gada 14. augustā Losandželosā, Kalifornijas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 54-0814 ilgst 1 stundu un 17 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2026. gadā.